

SEND IN YOUR
NEWS
TO

THE EDITOR
THE MORNING STAR
NO. 39, FUSSELLS LANE,
COLOMBO-06,
SRI LANKA.

THE MORNING STAR

Registered as a News Paper at the General Post Office, Sri Lanka

Established 1841. A Christian Weekly Published Every Friday

Vol. 162 - Jaffna - Friday 22nd JUNE 2001 No. 11

Righteousness Exalteth A Nation. But Sin is a Reproach to any people.

MORNING STAR RATES:

Annual Subscription Foreign	\$ 1000
Life Subscription Foreign	\$100.00
Annual Subscription Local	Rs. 100.00
Life Subscription - Local	Rs.1000.00

THE MORNING STAR
NO. 39, FUSSELLS LANE,
COLOMBO-06,
SRI LANKA.

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE DIOCESE OF COLOMBO AND THE JAFFNA DIOCESE OF CSI WILL BE STRENGTHENED.

- SAYS BISHOP DULEEP CHICKERA

The Bishop of Colombo the Rt. Revd Duleep K. Chickera visited the Bishop's house and Jaffna College on Thursday, the 21st June 2001. He was accompanied by his wife Geetha Chickera and a few Anglican pastors based in Colombo. They were taken in a procession to Ottley Hall, Jaffna College after a tea party at Bishop's House. The College Band led them to the Hall.

Revd A.A. Paul, the Principal of Jaffna College, in his opening remarks said

that the visit of Colombo Bishop to Jaffna College was a great honour to the Institute and a reminder of the age long connection between Jaffna College and the Dioceses of Kurunegala and Colombo. He also presented a memento on behalf of the College. The Rt. Revd Dr. S. Jebanesan, the Bishop in Jaffna said that he was happy that an able, intelligent and young person has become the Bishop of Colombo. He further said that the relationship between the Colombo Diocese and the

Jaffna Diocese of the CSI had been extremely cordial during the past ten years. He also said that the Anglican Diocese of Colombo and the Jaffna Diocese of the Church of South India would continue to work in collaboration in the years to come. Revd G. Nadarajah, the Secretary of the JDCSI made a presentation on behalf of the Diocese. Mr. Noel Hoole made a presentation on behalf of the Jaffna College Institute of Technology.

The Bishop of Colombo, in his reply said that he was happy that he was able to visit Jaffna College. He mentioned that the relationship between the CSI Jaffna Diocese and the Colombo Anglican Diocese would be strengthened. Bishop Chickera laid the foundation stone for the middle school complex of Jaffna College. The Bishop and party left Vaddukoddai after participating in a fellowship lunch at the Principal's bungalow. Bishop's visit to Jaffna College was the first item in his itinerary in Jaffna.

Two Women

Miss. Kandiah Sivaranjini (21) of Kalvayal, Jaffna and Mrs. Vimalathevi Ramachandran (39) of Vavuniya came to Colombo and were residing at Hague Lodge, Bambalapitiya. They said that the minor employees of the lodge viz; T. Rajendran, K. Senthoran, Y. Mahindan and Manager of the Lodge Karunakaran forced them to have sexual intercourse with them threatening that they will be reported to the Police that they were LTTE informants if they do not comply. Subsequently they reported to Bambalapitiya Police who arrested them and kept them in the Police custody. While they were in the Police Station they were subjected to very cruel sexual abuse.

The two unfortunate women have reported these to the Human Rights Commission. The Judicial Medical Officer had confirmed that they had been subjected to very severe sexual assault.

Mr. A. Vinayagamoorthy, M.P. has filed action in Human Rights Commission against the culprits.

(Vide Virakesari 5.6.2001)

Mr. Suresh Thampoe

Mr. Noel Suresh Thampoe, Director of Projects of the Diocese left the Island in mid May on a visit to Switzerland, Germany, Canada and USA. During this visit he is expected to meet with our Partners in Mission and discuss the various projects funded by them, especially the orphanages and children's homes. He will also take this opportunity of discussing with the church congregation the progress made thus far and explain to them the beneficial results. He will be back in early July.

Obituary

Breda Yogendran

The death occurred on the 14th of February of Mrs. Breda Yogendran beloved wife of Gladstone Rajaratnam Yogendran (Joe), loving daughter of late Mr. Morrissey and Mrs. Morrissey of Ireland, daughter in law of Mr. & Mrs. A.Y. Rajaratnam of Uduvil, Sister in law of Ravi (Australia), Thanji Sreeharan (UK), Indi (Canada), Jeyam (UK), Chella (Norway) and Gnana (Canada). Funeral Service took place on the 23rd of February at the St. Nicholas Church Tooting London and the remains were flown to Ireland her birthplace for interment.
No. 4 Antrobus Close, Cheam, Sutton, Surrey SM1 2EL UK

Rev. Mathews Karunakaran from South India

Rev. Mathews Karunakaran from India has been invited by the Jaffna Diocese to be an Associate in the Colombo Parish for a period of three months. He is a Professor of Music at the Tamil Nadu Theological Seminary, Arasaradi, Madurai, South India. He will conduct church music and worship services.

FIRST YEAR REMEMBRANCE

LYDIA CHELLAMMAH THIAGARAJAH
Entered Glory: June 23, 2000

"I have fought the good fight,
I have finished the race,
I have kept the faith." 2 Timothy 4:7
Affectionately remembered by
Children, In-laws, Grandchildren & all
loved ones.

Governing Council of the CMC & Hospital Vellore

Mr. Noel A. Vimalendran and Mr. Milroy R. Selvarajah have left for South India, to attend a meeting of the Governing Council of the Christian Medical College & Hospital, Vellore to be held next week. The meeting will be at the Scudder Memorial Auditorium, at Bagayam in Vellore. They would have an opportunity to meet the two sponsored medical students of the Jaffna Diocese at a dinner meeting on the opening day.

A NEW PRESBYTER

Revd Ms. Angela Tampiyappa was ordained Presbyter of the Uniting Church in Australia at a solemn service at Trinity Church, Altona, Australia on Friday, May 22, 2001. The lessons were read by Mr Godfred Bonney, Kingsbury Alagaratnam and Ms. Betty Watson. Revd Ian Smith preached the sermon. The Secretary of the Presbytery Bev Lambie presented the candidate for ordination.

Jaffna College Institute of Technology [JCIT]

The Jaffna College Institute of Technology continues to provide opportunities in Tertiary Education for the school leavers. The following tablet may give a glimpse of current enrollment of students:

Course

Automobile (Craft Certificate) - 1 year
Electrical Wiring (Craft Certificate) - 1 year
Radio & TV (Craft Certificate) - 1 year
Foundry Practice (Craft Foundation) - 6 months
Mechanical Craftsmanship (Craft Certificate) - 2 years
Air-conditioning & Refrigeration (Craft Foundation) - 6 months.
Technician Diploma in Electronics & Telecommunications - 3 years
Diploma in Civil Draftsmanship Diploma in Computer Programming - 1 year
Advanced Diploma in Computer Programming - 2 years
Certificate in Visual Basic Programming - 5 months
Certificate in Business Applications (Access Word & Excel & Power Point) - 3 months

All JCIT Diplomas are in schedule of exemption from open university of Sri Lanka. The Ministry of Rehabilitation and Reconstruction Authority of North (RRAN) conducts vocational training courses for Chankanai AGA Division at JCIT using its facilities. The courses are Wood Work Technology, Repairs & Maintenance of Agricultural machinery. The total enrollment for these courses is 60.

JCIT's Computer department got membership as Association of Computer Training Organizations (ACTOS) at Council of Information Technology, Sri Lanka from last May. This will give its students passing out a better employment prospect.

JCIT plans to commence lectures for the Bachelor's Degree in Information Technology (BIT) given as an external degree by the University of Colombo from September 2001.

வேலூர் சித்த மருத்துவம்

மருத்துவக் குறங்காட்டிச் சித்தர் அருளிச் செய்தது.

(இது கற்றோரும் மற்றோருமாகிய யாவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு எளிய நடை யில் எழுதப்பட்டுள்ளது.)

1. கேள்பா வாசகவே நல்லாய்க் கேளு
வேலூரில் மருத்துவர்கள் பன்னியொன்றை
பாங்காக அமெரிக்க ஸ்கர் அம்மை
அமைத்துவிட்டு மருத்தி வே அமைப்பு விட்டார்
அன்புரை மீர் மருத்துவிட்டு உங்களுந்
மணியான பணி செய்யப் போங்கள் என்றார்
பல்லாயிரும் பலவினமும் வாக்கிலேன்
நீர் வைத்தியராய் நோய் தீர்க்கச் செல்லுமென்றார்.
2. நம்நாட்டு மாணவர்கள் பலபேரங்கே
ஓடி ஓடிப் மருத்தவை அறிவாய் அப்பா
கிலபேர்கள் திரும்பி வந்து பணி புரிந்தார்
பல பேர்கள் சொல்லாமல் ஓடிச் சென்றார்
திருச்சபைக்குள் பணியாற்றும் அன்பு உள்ளங்கள்
தொந்திந்திகே மருத்தி வே வாருமென்றார்
போரினால் உங்கள் நாடு அழியுதப்பா
மருத்துவிட்டு சேவை செய்யப் போங்கள் என்றார்
3. கோப்பாயில் பிறந்த கோமான் ஒருவர் செய்த
கோல்மால் வேலைதனை நன்றாய்க்கேளு
திருச்சபைக்குள் புகுத்துவிட்ட அற்புதப்பிறவி
பக்தியிலும் நடத்தையிலும் நடிப்புச் செய்து
பாசாங்கால் திருச்சபையை நம்பச் செய்து
மணியாய் வருவதென்றே வாக்கிலுண்ணி
மெல்லெனவே வேலூர் மருத்திபென்று
பாங்காகப் மருத்தவை முடித்துப்பா
4. மருத்தவை முடித்துவிட்ட வேலூர்ச்சிங்கம்
யாழ்ப்பாணம் வருவர் என்றே பாத்தார் பலபேர்
பெண்ணோயில் பெரு நிபுணர் வந்துவிட்டால்
வானவாய் மணியாய் வருகுமென்றார்
வந்துவிட்ட வேலூரார் கூத்தல், டிமிக்கி
பாசாங்கு ஒளித்துப்பிடி, நடத்தல் என்று
விதிவிதமாய் வித்தைகளைச் செய்து காட்டி
சுருதியாய் மறைந்துவிட்ட கதையைக் கேளு
5. வேலூரார் எங்கே என்று கோடுப்பார்த்தார்
கோயிலிலில்லை குளத்திலில்லை வீட்டிலில்லை
ஊரில் இல்லை நாட்டில் இல்லை என்றே சொல்வார்
வேலூரார் அமெரிக்கா பறந்து சென்றார்
வெள்ளைக்காரப் பெண்களுக்கே எந்தன்சேவை
என்று சொல்லி வேலூரார் மறைந்துவிட்டார்
இன்னும் வேலூரார் வரப்போறார் என்று சொல்வார்
இங்கு காக்கின்ற மணிதரப்பா!

வேலூரை வேந்தருமார்

அரும்புதவரை :

கோல்மால் வேலை — முறைகேடு Malpractice, fraud
டிமிக்கி — ஏமாற்றி நடுவிவிடும் செயல்
giving the slip, Playing Truant

(யாவும் கற்றோரை)

இவரும்அவரும்

தயானந்தன் பிரான்ஸில்

1. எங்கள் வீட்டில் இல்லம் அமைக்க
இரண்டு குருவிகள் இணையாய் வந்தன
இங்குமங்கும எதையோ தேடி
இறகை விளித்தே அழகாய் பறந்தன.

2. கவின் தூலஞ் சேரும் இடத்தில்
சின்னதான தொனையைக்கண்டு
எவளின் துளையும் இன்றி அவைகள்
அழகாய்க் கூட்டை அமைத்து விட்டன.

3. சிட்டுகளெண்ணும் சேர்ந்துகொண்டு
சின்ன நாவால் சித்து பாடின
முட்டைபிட்டு முடிந்த பின்னால்
முத்தாய்க் குஞ்சுகள் முகிழ்ந்து வந்தன
4. தந்தையார் தாயும் தந்த குரலில்
தங்கக் குஞ்சுகள் தேனைப் போழ்ந்தன.
எந்த நேரமும் எங்கள் வீட்டில்
இந்தக் குருவிகள் இசையில் பிழ்ந்தன.
5. அன்றொரு நாளில் அப்பா குருவி
இல்லம் விட்டே ஏகிடும் வேளை

புத்தக விமர்சனம்

JESUS C E O

இப்பொழுது விமான நிலையங்களிலும், மேனாட்டு புக்கையிரத
ஸ்தாணங்களிலும் பெருமளவு விற்பனையாகும் புத்தகம் "இயேசு என்னும் தலைமைச்
செயல்" என்ற நூலாகும். இதனை லவரி பெத் ஜோன்ஸ் (Laurie Beth
Jones) என்பவர் எழுதியுள்ளார். இவர் கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும் இந்நூலை
விரும்பிப் படிப்பவர்கள், பலர் கிறிஸ்தவர்களல்லாதார். இந்த நூலில் ஆசிரியர்
இயேசு கிறிஸ்து ஒரு சிறந்த நிர்வாகியென்றும், அவருடைய நிர்வாக முறையைப்
பின்பற்றினால் உலகின் பெரிய தொழிலதிபர்கள் வெற்றிபெறுவர் என்றும்
விளக்கியுள்ளார்.

இயேசு என்னும் தலைமைச் செயல்.
தமது இயக்கத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வெற்றி கண்டார். அதற்கு அவருடைய
புத்திசாலித்தனமான நிர்வாக முறையே காரணமென்றும், அந்த நிர்வாக முறையை
எவரும் பின்பற்றலாம் என்றும் கூறியுள்ளார்.

ஆசிரியர் இயேசுவின் நிர்வாக முறைகள் என்று கூறியவற்றில் சில பின்வருமாறு

- ★ அவர் தமது மேலதிகாரியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார்.
- ★ அவர் சுய நம்பிக்கையுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.
- ★ எப்பொழுதும் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்.
- ★ எப்பொழுதும் விருந்து நடத்துவதில் பிரியமாயிருந்தார்.
- ★ மற்றவர்களைத் தீர்ப்பிடுவதில் தமது நேரத்தை வீணடிக்கவில்லை.
- ★ தம்மை மனையர் என்று மற்றவர்கள் எண்ணியபோது கவலைப்படா வில்லை.
- ★ தமது ஆற்றல்களையும் வளங்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தார்.
- ★ சிறு சிறு விடயங்களைக் கூட அவர் கவனியாது விட வில்லை.
- ★ ஒரு சிறந்த கோஷ்டியைக் கூட்டியெழுப்பினார்.
- ★ எவரும் தம்மை எளிதில் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக நடமாடினார்
- ★ எப்பொழுதும் குரப்பாப்பவை கொண்டு விளங்கினார்.
- ★ ஒரு நோய் ஒரு அடி என்ற அடிப்படை மில் முன்னேறினார்.
- ★ அளவுகோல்களின் பிரமாணங்களை மாற்றினார்
- ★ தமக்குரிய பதவியேற்றவர்களைப் பரிந்துரை.
- ★ தான் தனிமையில் இல்லை என்பதனை உணர்ந்திருந்தார்.
- ★ தம்மைப் பின்பற்றியவர்கள் சுயநலத்தைவிட பெரிதான ஒன்றைச் சிந்திக்கும்படி செய்தார்.
- ★ மற்றையவர்களின் சிந்தனைக்கு மதிப்பளித்தார்.
- ★ தமது ஊழியர்களைத் தமக்கு சமமானவர்களாகக் கருதி நடத்தினார்.
- ★ தமது ஊழியர்களோடு அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார்.
- ★ அவர்களின் சிறப்பை வெளியாங்கமாகவும் இரகசியமாகவும் எடுத்துக் கூறினார்
- ★ பொதுமக்கள் மீது பரிவு கொண்டவராக விளங்கினார்.
- ★ நன்றியைத் தவிர வேறொன்றையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவில்லை.
- ★ தம்மை எப்பொழுதும் நினைவு கூருவதற்கு ஒரு பொருளைக் கொடுத்துவைத்தார்.
- ★ அவர்களை இறைவன் தமக்கு அருளிய கொளையாகக் கருதினார்.
- ★ இறுதிவரை அவர்களை நேசித்தார்.

"இயேசு தலைமைச் செயல்" என்ற நூல் இன்று உலகின் தொழிலதிபர்களுக்கும்,
அரசியல்வாதிகளுக்கும், அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குட்பட்ட சிறந்த வழிகாட்டியாக
விளங்குகின்றது. இதில் கிறிஸ்தவ விகவாசம் விளக்கப்பட வில்லை. எழுதியவர்
கிறிஸ்தவ விகவாசி என்றும் கூறவில்லை. இயேசு வரலாற்றிலே தோன்றிய மாபெரும்
நிர்வாகி என்றே விளக்கியுள்ளார்.

10. என்றே குருவி எனக்குக் கூற
அந்த வாசகச் சொற்கள் யாவும்
நன்றாய் எந்தன் நெஞ்சில் பதிய
நிறுத்தி நிறுத்திப் படிக்கலானேன்

மின்வழிச் சுழலும் விசிறி மீதில்
மேதிக் கொண்டு வீழ்ந்து மடிந்தது.

6. இன்னொரு நாளில் இளைய குருவி
இறகை விளித்தே எழுப்பிப் பறக்க
தன்னுடைய பலத்தால் தானியபோது
தவறிவிழுந்தே தரையில் மாண்டது

7. இப்படித்துள்ளம் அருங்குக்காக
இணைந்த போதும் அம்ம குருவி
எப்போதும் போற் தன் இனிய பாட்டை
எந்த மாற்றமுமின்றி இசைத்தது.

8. "எந்த நாளும் இப்பண ஒன்றே
இசைத்து பாட எங்கு கற்றார்?
இந்த உள்ளம் எங்கனம் பெற்றாய்
என்றே நாளும் அதைக் கேட்டேன்

9. உங்கள் வீட்டில் உயரச் சுவில்
வண்ண எழுத்தால் வரையப்பெற்ற
தங்க வசனம் தாங்கிய பத்ததைத்
தக்கநேரம் கண்டு தெளிந்தேன்.

11.எந்த நாளும் இறைபுகழ் சொல்வேன்
எல்லப் பொழுதும் என்னுடைய வாயில்
அந்தச் சொல்லை இனிதாய் மணக்கும்
என்ற உரையின் ஆழம் கண்டேன்.

Elisebeth Cheney

SAID THE ROBIN TO THE SPARROW

Said the Robin to the Sparrow
I should really like to know
Why these anxious human beings
Rush about and worry so.

Said the Sparrow to the robin
Friend, I think that it must be
That they have no Heavenly Father
Such as cares for you and me.

ஆசிரியர் தலையங்கம்
உதயதாரகை

மெதடிஸ்த தினம்

இலங்கை திருச்சபை வரலாற்றிலே ஜூன்மாதம் 29ம் திகதி மெதடிஸ்த தினமாக அனுஷ்டிக்கும்பட்டு வருகின்றது. மெதடிஸ்த இயக்கம் இங்கிலாந்தை நடுத்திகத்தினின்றும் இரத்தக்களியினின்றும் காப்பாற்றியது என்பது மறைக்கமுடியாத உண்மையாகும். 1814ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 29ம் திகதிதான் மெதடிஸ்த மிஷனரிஸ் இலங்கைக்கு வந்தனர்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயர் கடவுள் பக்தியின்றிப் பொருள் ஈட்டுவதிலும் விஞ்ஞானத்தின் விழுத்தகு எதனைகளைக் கண்டு பெருமைப்படுவதிலுமேயே தமது மனதைச் செலுத்தி வந்தனர். ஐரோப்பாவில் அடுத்த நூற்றாண்டில் தொழிலாளர் புரட்சிகள் எழுந்தன. மன்னர்கள் கொல்லப்பட்டு மக்கள் ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1789ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பிரஞ்சு புரட்சிகளினால் மன்னர் வம்சமும் பிரபுக்கள் வம்சமும் பெருந் துன்பத்தை அனுபவித்தன.

மெதடிஸ்த இயக்கத்தின் ஜோன் வெஸ்லி, சார்ள்ஸ் வெஸ்லி, ஜோஜ், விட்மில் என்பவர்கள் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பக்தியுணர்வை ஏற்படுத்தி அவர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மையை போக்கிப் பரத்திலிருந்து வருகின்ற சந்தோஷத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தனர். இதனால் ஆங்கிலேய யதோழிவாளிகள், ஏழைச் சிப்பாய்கள், நகர்க்கப்பட்டோர், நூற்கப்பட்டோர் கடவுள் பக்கமாகத் திரும்பினர். இதன் மூலகர்த்தாவும் ஆணிவேருமாகத் திகழ்ந்தவர் ஜோன் வெஸ்லி ஆவார். (1703-1791). இவர் சாமுவேல் வெஸ்லி போதகரின் பதினைந்தாவது பிள்ளை. ஜோன் வெஸ்லிக்கு ஒன்பது வயதாக இருக்கும்பொழுது வீடு தீப்பற்றிக்

கொண்டது. கடைசி நிமிடத்தில் அதிசயமாகக் காப்பாற்றப்பட்டார். இதனால் இவருடைய தாயார் இவரை "A BRAND SNATCHED FROM THE BURNING" என்று செல்லமாகக் குறிப்பிடுவார்.

ஜோன் வெஸ்லி பக்தி இயக்கத்தை ஆரம்பித்தாலும் இறுதிவரை அங்கிலிக்கன் திருச்சபையின் அங்கத்தவராகவே இருந்தார். மணந்திரும்பல் பற்றி அவர் கூறிய கருத்துக்கள் அங்கிலிக்கன் திருச்சபையாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. வெஸ்லி கட்டிய ஜெப ஆலயங்கள் அங்கிலிக்கன் தேவாலயங்களுக்குத் துணை அமைப்புக்களாக எழுந்தன. ஆனால் நாளடைவில் அவை அங்கிலிக்கன் தேவாலயங்களுக்கு போட்டியாக அமைந்து விட்டன. தமது இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் வெஸ்லி அகீட்சத ஊழியர்களை நியமித்து நற்செய்தையை எடுத்துரைத்தார். நாளடைவில் அவர்களைக் குருக்களாகவும் அபிஷேகம் செய்தார். இதனால் மெதடிஸ்த திருச்சபை என்றொரு அமைப்பு அங்கிலிக்கன் சபைக்கு வெளியே உருவாகிற்று.

ஜோன் வெஸ்லி சமயத் தலைவராகவும், சமூக சீர்திருத்த வாதியாகவும் விளங்கினார். 18ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் மனிதநேயமும், ஏழைகள் மீத பரிவும் வளர்வதற்கு வெஸ்லியின் பணி காரணமாயிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு உலக வரலாற்றில் ஆங்கிலேயரின் காலம் எனப்படுகின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்து கிறிஸ்தவ இங்கிலாந்தாக நிலைபெறுவதற்கு ஜோன் வெஸ்லியின் சேவையே முக்கிய காரணமாகும்.

எஸ் ஜே. எழுதுவது

ஒரு காலத்தின் பிரதிநிதி

மே மாதம் 11ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை காலை 11.00 மணி பேராயர் வீட்டிற்கு முன்னால் ஒரு பழைய Devon A.40 கார் வந்து நின்றது. அதனுடைய இலக்கம் CN. 9187 யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் திரு. சு. அரியாண்டம் காரிலிருந்து இறங்கினார். A.40 Devon கார் இன்னுமோடுகிறதா என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். காரோட்டியோடு பேச்சை ஆரம்பித்தேன். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு காலத்தில் புனித. பேதுரு ஆலயத்தருகாமையில் வாழ்ந்த மலையாள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது காரை விட அதை ஓட்டிய ஜோன் மீது தான் என் கவனம் திரும்பியது. சாக்கோ எங்கே? என்று கேட்டேன். அவர் எவ்வளவோ காலத்திற்கு முன் மறைந்துவிட்டார். நான் அவரின் மருமகன் என்றார். சாக்கோ தனது பழைய Ford Prefect காரில் நீண்டகாலமாக என்னுடைய மனைவியை வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்கு கூட்டிச் சென்றிருக்கிறார். பிள்ளைகள் எல்லாரும் வெளிநாடு, ஒருத்தி மட்டக்களப்பில் திருமணம் செய்தார் என்றார். ஜோஜ் எங்கே? என்று கேட்டேன். இவர் ஒரு காலத்தில் ஒரு சிறந்த கார் திருத்தும் தொழிற்சாலையை நடத்தி வந்தார். பல கைவிடப்பட்ட கேஸ்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் ஜோஜிடம் தான் கொண்டு செல்லப்படும். I.P.K.F. காலத்தில் அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

கோசி எங்கே? என்று கேட்டேன். கோசி மறைந்து விட்டார். அதுவும் உங்களுக்குத் தெரியுமோ என்றார். திரு. ஜோன் தன்னுடைய பிள்ளைகள் எல்லோரும் கண்டாவுக்குப் போய்விட்டார்கள் மனைவி இறந்து பலவருடங்களாகிவிட்டன. ஞான் மட்டுந்தான் இங்கே இருக்கிறேன் என்றார். கண்டாவிடிலிருக்கும் பிள்ளைகள் வரச்சொல்லி

மறைவு:

திருமதி கிளாரா அருணோதயம் சின்னத்தங்கம் அருளையா

உச்சனைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் கோப்பாயைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற திரு. V.C அருளையாவின் அன்பு மனைவியும், கோப்பாய் சென் மேரிஸ் சபையைச் சார்ந்தவருமான திருமதி கிளாரா அருளையா கடந்த மே மாதம் 12ம் திகதி கண்டாவில் மேற்கு மாகாணமாகிய பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் காலமானார். அன்னாரின் இறுதி ஆராதனை மே 19ம் திகதி திரளான மக்கள் மத்தியில் நடைபெற்றது. இலங்கை பெந்தேகோஸ்து ஊழியன் ஜேம்ஸ் வரதராஜன் ஆராதனையை வழி நடத்தி உபநித்யாசனமும் செய்தார். "எருசலேம் என் ஆலயம்" என்ற பாட்டிற்குப் பின், அன்னாரின் மகன் பேர்ஸி அருளையா தனது தாயாரின் ஆழமான அன்பையும், குடும்பப்பற்றையும் பற்றி கண்ணீர் சிந்தக் கூறினார். அதைத் தொடர்ந்து பேரன் சார்ல்ஸ் அருளையா "ஆச்சரியமே தேவன் தனது" என்ற பெட்டை ஸ்கொட்டிஷ் குழல் மூலம் வாசித்தார். இதைத் தொடர்ந்து கனம் போல் ஹோம்ஸ்லி, 20 வருடங்களுக்கு முன் அன்னார் கண்டா வந்தபொழுது தமது சபையுடன் தொடர்பு கொண்டதையும், எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புடன் தனது குடும்பத்தையும் சபையினரையும் வரவேற்பதையும், ஆசி கூறி வழி அனுப்புவதையும் உருக்கமாகவும் உதடுகள் நடுங்கவும் எடுத்துரைத்தார். தொடர்ந்து தமிழில் அன்னாரின் வாழ்க்கை புலம்பெயர்ந்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறு ஆழ்ந்த அன்புடனும், பரந்த நோக்குடன் பராமரிப்பதையும், இலங்கை கிறிஸ்தவ மக்களின் ஒன்று கூடலில் கரிசனையுடன் பங்கு பற்றியதையும், எங்கும் எப்பொழுதும் சிறுவர்கள் தொடக்கம் வளர்த்தோர் வரை சிரிப்புடன் வரவேற்று அளவளாவுவதையும் இன்னும் விசேஷமாக இலங்கையில் இருக்கும் தனது உடன் பிறப்புகளின் நன்மைகருதி உதவிகள் பல செய்தும் சுகம் விசாரிப்பதுமல்லாமல் விடப்பெடியாக ஜெபத்தில் தாங்கிக் கொள்வதையும் பிறேமராஜா எடுத்துக் கூறினார். முடிவில் பேரப்பிள்ளைகளும், பூட்டப்பிள்ளைகளும் "என் ஆண்டவா, நான் ஏகத்தோடுன் கைகள்" என்ற பாட்டை ஆங்கிலத்தில் பாடியபின் ஜெபத்துடன் ஆராதனை முடிவுபெற்று இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெற்றன. அன்னாரின் பிள்ளைகளும், பேரப்பிள்ளைகளும் பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, ரொரொன்ரோ போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்து சமூகமளித்து அன்னாரின் இறுதிக் சடங்குகளில் பங்கு பற்றினர்.

அன்னாரின் மறைவினால் துயருறும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரித்தாகுக.

எம்மத்தியில் அன்னாரின் சேவைக்கும், பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவ சாட்சிக்கும் கடவுளுக்குத் துதி செலுத்துவோமாக.

செ. த. பிறேமராஜா

பிடிவாதமாக நிற்கிறார்கள். நாலு பழைய காரிகள் வாங்கி கழற்றிவிட்டேன். உதிப்பாகலங்களை விற்பனை கண்டா செல்ல உத்தேசம் என்றார். சிறிதுநேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய மலையாள சமூகம் என் கண்முன்னே தோன்றியது. சீரிய கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் வருடந்தோறும் கூடி ஒரு வழிபாடு நடத்துவீர்களல்லவா? மூளையில் ஒருமுறை இந்த வழிபாடு நடந்து எனக்கு ஞாபகமாக இருக்கிறது என்றேன். ஜோன் சற்று பெருமிதமடைந்தார். நான் இப்பொழுதும் Syrian orthodox Church தான் என்று கூறினார்.

டாக்டர் சாக்கோ, டாக்டர் குசன் தொமஸ், எலியாஸ் மாஸ்டர், ஜோஜ் மாஸ்டர், கோசி மாஸ்டர், ஜோன் மாஸ்டர் ஒவ்வொருவரையும் பற்றிக் கேட்டேன். சிலரைப்பற்றிச் சில குறிப்புகளைச் சொன்னார். எலியாஸ் மாஸ்டருடைய இரண்டு பிள்ளைகளும் சென்ற வருடம் மரித்துப் போனார்கள் என்றேன். ஆச்சரியப்பட்டார். சுபாஸ் கபே சங்கரமும் இந்தியாவுக்குச் சென்று இறந்துவிட்டார். ஹோட்டலை ஆமி எடுத்துவிட்டது. தேனீர்ச்சாலை மூடிக்கிடக்கிறது என்றார்.

ஜோன் இப்படியாக கூறிக்கொண்டிருந்தபொழுது கவிமணியின் பின்வரும் வரிகளை என் மனதிற்கு வந்தன.

உழுதவரிப்போ உலகினில் இல்லை
விதைத்தவரென்றோ விண்ணிலுக்கெய்தினர்
காத்வர் காலமும் கழிந்து விட்டது
அடிமையும் செத்து ஆறுநாள் ஆயிற்று

ஒரு காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி நிறுவனங்களிலும், மருத்துவ நிறுவனங்களிலும் பெருமளவு பங்காற்றியவர்கள் கேரள நாட்டுச் சகோதரர்கள் படிப்பிற் குறைந்த மலையாளிகள் தேனீர்ச்சாலைகளையும், தச்சத் தொழிற்சாலைகளையும் நடாத்தினார்கள். இந்த பரம்பரை முற்றாக இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் நின்று மறைந்துவிட்டது. 70 வயது நிறைந்த ஜோன் என்னும் காரோட்டி சிறிதுநேரம் அவர்களை எல்லாம் ஞாபகமூட்டினார். மறைந்துபோன ஒரு சமுதாயத்தின் ஏகபிரதிநிதியுடன் பேசுவதுபோன்று உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. கேரள சகோதரர்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக எமது நாட்டில் வாழப்போகின்றோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தனர். வீடுகளைக் கட்டினார். தேபாடங்களை வாங்கினார் தமது நாட்டில் மாற்றங்கள் சடுதியாக வந்தன. எல்லோரும் இப்பொழுது வெளியேறிவிட்டனர்.

EDITORIAL

THE SIDELINING OF ERIC SOLHEIM

The present impasse on peace talks have been complicated when the Sri Lankan Government did not invite Eric Solheim for talks when he visited Sri Lanka recently accompanying the Minister of Foreign Affairs of Norway. It is not easy to accept this unilateral removal of a person who has been facilitating a way for peace negotiations between the Government and the LTTE for about two years. Solheim's meeting with Mr. Prabakaran on November 01, 2000 was indeed a historic breakthrough in the stagnant peace process since it instilled hope both in enhancing and expediting the peace process. Perhaps this occasion was the beginning of an end for Eric.

It may be of pertinence to bring to mind that which followed after this meeting in Mallavi, in the Wanni Region. Reports said that Mr. Prabakaran had agreed to engage in direct negotiations with the government within the parameters of a united and territorially indivisible Lanka on the one hand, and, a settlement fulfilling the aspirations of the Tamils on the other. It is also true that while the LTTE was not setting any pre-conditions like demanding a withdrawal of government troops from Jaffna, the LTTE leader, however, insisted on creating a congenial environment of normalcy to prevail in the Tamil areas as a prerequisite before talks. This was found to be reasonable to Solheim. Solheim kept on being in touch with the LTTE leaders, especially with the theoretician Dr. Anton Balasingham in London. This amicable relationship with the LTTE enabled Solheim to conduct his peace brokering with finesse. The relationship he maintained was of immense value for confidence building and making space for mutual knowing.

It was quite obvious that some circles were not happy with the role played by Solheim since the beginning. His integrity and independence were not appreciated. Contrary to this view, the LTTE saw in him an experienced and a very objective diplomat committed to the peace cause. He might not have understood the Tamil cause in the manner the Tamils wanted him to know, but nonetheless the Tamil community and the International community were impressed by the sincerity of the diplomat. The government took the rather unusual step of removing Solheim from the peace process by appealing to a higher authority in Norway. So it would be rather difficult for the LTTE to accept another Norwegian party just because the government finds it desirable to do so. Meanwhile, the LTTE has come out with many

statements criticizing the government for sidelining the peace process by belittling the role of Solheim

If Solheim would be removed from the scene the newcomer will have to start a fresh all over again. Erik has explained the sentiments of both sides and was in a position to build up trust that is very much needed for negotiations. The International community also expressed much faith in Solheim. The LTTE is not opposed to a peaceful and meaningful settlement of the Tamil problem. It showed its sincerity earlier by declaring a unilateral cease-fire that lasted nearly four months and at the cost of losing more than 160 cadres.

It has to be noted that things were getting aggravated since Solheim almost endorsed what Dr Anton Balasingham said on the issue of 'reaching an agreement for peace talks.' He clearly said that while progress had been made no agreement on beginning talks had been reached. This had embarrassed the government officials, especially the Minister of Foreign Affairs. Eric's initiative of the drafting of a memorandum of understanding and trying to persuade Colombo to accept its provisions was also of irritance to the government. All of a sudden Solheim is being accused of disclosing details about the knitty gritty of what was happening. On the contrary, he was more concerned about emphasizing the need for peace and outlining the importance of the peace process. Another factor was that during his visit to the U.S., Solheim was reported to have requested the U.S. lawmakers to pressurize both parties to sit together for peace negotiations.

Earlier in this column we said that de-proscription of the LTTE was a necessity for the resumption of talks and now one more element has crept in to keep out our hopes from being realized. It is pertinent to quote what Mr. P. RAMASAMY, a professor of Political Economy at the Political Science Department, University Kebangsaan, Malaysia and a person who has written quite extensively focusing on conflict management in Sri Lanka said - "The question is simple - if the government can invite the LTTE for peace negotiations then what is the necessity for the proscription? India, the United States and the United Kingdom might have their reasons for the proscription of the LTTE, but Sri Lanka is not in the same boat. It has no choice but to sit down with the LTTE to thrash out the Tamil problem once and for all."

JERUSALEM BISHOP ISSUES DESPERATE PLEA

The Anglican Bishop of Jerusalem issued a desperate plea in early February for help and support from the global Church for his fellow Palestinians and the Christian community he leads in the Middle East.

Bishop Riah Abu El-Assal "clearly carried the weight of the suffering of the Palestinian community" as he spoke to church leaders, Journalists and NGO representatives in London, said Anglican Communion News Service.

Noting flagging support from the U.S., U.K., Australia and Canada. He asked how he and his fellow clergy are meant to help their congregations believe that they are members of the body of Christ. "We are desperate for support these days," he said.

The Rev. Hanna Mansour from St. Luke's hospital in Nablus, West Bank, agreed. "Statements are not enough; we need more tangible things. Christians must show solidarity with the marginalized, the injured, the victims of injustice and those under occupation. Talk is easy during peaceful times, it is a burden during these difficult days in conflict."

Bishop Riah spoke, too, of the frustration that the Christian community across the world focuses on Christian-Muslim relations instead of the human rights abuses, suffering and apartheid situations that Palestinians are facing daily. "We need to protect human rights across the board - not one party only."

"We live in harmony with the Muslim community," said Mansour. "The current Intifada has reflected Palestinian unity to the world; we live together under the Israeli tank fire, as human beings, as one people. Enough talking; we want action from the world's Christians. We want to challenge them to.....a worldwide commitment....."

The Jerusalem Diocese itself has 34 institutions with over 1,200 people employed - hospitals, clinics, schools, homes for the disabled and the elderly. "Our institutions are badly needed in times of war.....but without support and finance we cannot help."

Unemployment in Gaza is now at 81 percent and in the West Bank over 180,000 people are out of work. People had invested greatly in what was meant to be a boom in tourism, but instead hotels lie empty. St. George's College has had to cancel nearly all of its courses as people are unable to get to Jerusalem and overseas students are returning home.

"Things are awful," Mansour commented. "I have never experienced such a situation, even during the first Intifada. The amount of violence practised by the Israeli military is simply intolerable.....Movement around Nablus is difficult to impossible. The present situation is economically crushing, and there is no way for families to provide their daily bread. They come to us, the hospital and the Church, for help, and assistance."

Bishop Riah said: "I pray one day that when we stand before the throne of God we will be able to say that we did not ignore God's call to the least, to the homeless, the hungry and the bereaved."

The event was hosted by the Amos Trust, a U.K. Christian Charity that is a channel for the support of the Diocese of Jerusalem. *Cheques may be made payable to "Amos Trust" and sent to Diocese of Jerusalem Appeal, Amos Trust, 83, London Wall, London EC 2M5ND, England.* (From: Christian Challenge)

THERE IS YET HOPE FOR DESMOND TUTU

As a south African Anglican the word that hits the spot for me (about Archbishop Tutu) is "grief."

Bishop Desmond has stayed in our home - we have laughed together (and) when I became a Dean he sent a small gift to welcome us.

But all along, buried in denial, was this grief of knowing that he had swallowed the liberationist stuff, hook line and sinker, and had embraced, in the name of humanistic justice and human rights, a liberal theology that had no warrant in Holy Scripture. On one occasion, I tried, ineffectively, to challenge him privately, but he was too assured - too powerful.

Tutu - a universalist, soft on unnatural sex, and now it seems, linked to the disastrous theology of folks like Marcus Borg (of the Jesus Seminar). Tutu, internationally welcomed, everywhere feted, awarded all that the world can offer, yet.....Leading so many in his church, never mind the world, on a strange road unknown to either Jesus of the Apostles, and away from truth.

Unless the Southern African Anglican Church can firmly pursue an orthodox theology, rooted in Holy Scripture and not in the spirit of the age, we are in for the same sad conflict you Episcopalians are experiencing.

On one occasion I was accosted by another rather angry South African who said to me "Oh! You belong to Tutu's Church." Knowing I originally came from New Zealand, he went on, "Did you know there exists in New Zealand a tutu plant?"

"No" I replied, thinking he was about to have me on. But he said nothing more.

I went home and looked up the tutu plant. Sure enough, there it was. I can't remember the exact wording, but it said in effect, "A plant that is poisonous to the flock" referring of course to New Zealand sheep! It was funny I guess, but also incredibly sad.

Desmond is fun-loving, courageous, kind and full of good works. No better humanist exists today, but my grief lies in the sense of both outrage at his theology, and a good measure of guilt that one would dare to think badly of such a great man, whose contribution in trying to heal the horrors of apartheid remains unquestioned.

But then my mind goes back to another man, a great churchman, one Leslie Weatherhead, author, past president of the Methodist Church in England, widely acclaimed, who, towards the end of his life, wrote a final book expressing the view that Jesus was perhaps a spirit reincarnated many times.

These views reflected his disastrous drift into the occult. Epworth refused to publish it. I still have it in my library as a reminder that the mighty do indeed fall. And further reminded that unless we keep utterly faithful to that revealed by God in Holy Scripture we can drift so easily from the narrow road. Thank God I am not a Judge. How many times have I drifted? And graciously been brought back from the brink by the Savior.

For me, there is only prayer and more prayer for these misguided men, Weatherhead, now beyond the veil, and Desmond Tutu for whom, surely, there is yet hope.

(The Rev.) David MacGregor
(From: Christian Challenge)